

Arbeidsverhoudingen in het professionele voetbal

H.W.P. van den Hout¹

- 18 Nog in oktober 2007 stelde Sepp Blatter, voorzitter van de Fédération Internationale de Football Association (FIFA), in een interview met de het Engelse televisieprogramma *Football Focus*, dat professionele voetballers geen werknemers zijn. Hoewel interessant, getuigt deze uitspraak niet van realiteitszin. Reeds vele jaren wordt, ook internationaal, aangenomen dat de overeenkomsten tussen betaaldvoetbalorganisaties (bvo's) en professionele voetballers arbeidsovereenkomsten zijn. Voor Nederland is dit zo sinds de Rechtbank Rotterdam de overeenkomst tussen Theo Laseroms en Sparta Rotterdam als een arbeidsovereenkomst kwalificeerde.² Het is overigens wel duidelijk dat tussen de professionele voetballer en zijn werkgever een bijzondere rechtsrelatie bestaat. Deze rechtsrelatie wordt niet alleen beheerst door het reguliere Nederlandse en Europese (arbeids)recht maar ook, in grote mate, door de reglementen van de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (KNVB) en de FIFA. Deze bijdrage is gewijd aan de elementen die de rechtsrelatie tussen een professionele voetballer (hierna: contractspeler) en zijn werkgever bijzonder maken. Speciale aandacht zal worden besteed aan de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en het *Webster-arrest*.³

CAO voor Contractspelers Betaald Voetbal Nederland

Naast het reguliere Nederlandse arbeidsrecht wordt de arbeidsovereenkomst van contractspelers in Nederland beheerst door de toepasselijke bedrijfstak-CAO voor Contractspelers Betaald Voetbal Nederland 2005-2008. Deze cao is afgesloten tussen de Nederlandse Federatie van Betaald Voetbal Organisaties en de werknemersorganisaties ProProf en de

Vereniging van Contractspelers. De cao bevat verschillende bepalingen die maken dat de rechtspositie van contractspelers afwijkt van de rechtspositie van 'normale' werknemers. Zo bepaalt art. 6 lid 1 van de cao dat de arbeidsovereenkomst tussen een bvo en een contractspeler steeds wordt aangegaan voor bepaalde tijd en eindigt op 30 juni van enig jaar. Verder is, in afwijking van art. 7:668a BW, in art. 6 lid 2 van de cao bepaald dat alle tussen dezelfde partijen aangegane arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd steeds blijven gelden als aangegaan voor bepaalde tijd. Het in dit lid bepaalde geldt bij overeenkomsten die elkaar opvolgen met tussenpozen van maximaal drie maanden, ongeacht de duur van de arbeidsverhouding die door de opeenvolging van overeenkomsten ontstaat en ongeacht het aantal opeenvolgende overeenkomsten waaruit de arbeidsverhouding is samengesteld.

Regelgeving van de KNVB

Alle Nederlandse bvo's en in Nederland werkzame contractspelers zijn lid van de KNVB. De KNVB heeft in haar statuten verschillende verplichtingen voor haar leden vastgelegd.⁴ Zo bepalen de statuten dat, met uitzondering van geschillen die zijn ontstaan uit sponsorovereenkomsten, geschillen tussen leden van de KNVB onderling met uitsluiting van de burgerlijke rechter door arbitrage worden beslecht.⁵ Verder bepalen de statuten dat bvo's hun leden, dan wel eenieder die ten behoeve van de bvo uitkomt of anderszins betrokken is bij wedstrijden die onder de verantwoordelijkheid van de KNVB worden gespeeld, moeten verplichten lid te worden van de KNVB. Ten slotte bepaalt art. 7 van de statuten dat KNVB-leden verplicht zijn de statuten én reglementen van de KNVB na te leven.

Reglementen KNVB

De reglementen van de KNVB zijn, onder andere, vastgelegd in het Reglement Betaald Voetbal, het Reglement Overschrijvingsbepalingen Betaald Voetbal en het Arbitragereglement. Het Reglement Betaald Voetbal bepaalt, onder meer, dat de overeenkomst tussen een bvo en een contractspeler schriftelijk moet worden vastgelegd. In deze overeenkomst dient het

1. Mr. H.W.P. van den Hout is advocaat bij Stibbe te Amsterdam.
2. Ktr. Rotterdam 5 april 1967, *NJ* 1967, 418.
3. CAS 30 januari 2008, zaak 2007/A/1298, 2007/A/1299 en 2007/A/1300 (n.n.g.).

4. Vgl. art. 2:27 lid 4 sub c BW en art. 2:46 BW. Hierin staat dat de verplichtingen die de leden tegenover de vereniging hebben – of de wijze waarop zodanige verplichtingen kunnen worden opgelegd – dienen te worden vastgelegd in de statuten van de vereniging. De vereniging mag slechts verplichtingen aangaan ten laste van haar leden indien dit in de statuten uitdrukkelijk is bepaald.
5. Art. 8 lid 3 sub a van de statuten van de KNVB jo. art. 1 en 2 van het Arbitragereglement.

door het bestuur van de sectie betaald voetbal van de KNVB opgestelde standaardcontract te worden opgenomen. De preambule van dit standaardcontract verplicht de contractspeler om lid te zijn van de KNVB. Voorts staat in het standaardcontract, dat de partijen zich verplichten om de statuten en reglementen van de KNVB in acht te nemen.⁶ Het Reglement Overschrijvingsbepalingen Betaald Voetbal bepaalt dat een contractspeler slechts voor een andere bvo, dan waarvoor hij op dat moment speelgerechtigd is, kan uitkomen indien er een overschrijving plaatsvindt. Deze overschrijving kan – voor contractspelers – uitsluitend worden verleend door het bestuur betaald voetbal van de KNVB. Een aanvraag daartoe wordt slechts gehonoreerd indien de contractspeler heeft voldaan aan zijn (financiële) verplichtingen tegenover de te verlaten bvo. Zo verzocht AZ de arbitragecommissie van de KNVB Heerenveen te verbieden medewerking te verlenen aan een overschrijving van contractspeler Afonso Alvès naar een andere bvo, omdat Alvès een arbeidsovereenkomst zou hebben met AZ.⁷

Regelgeving FIFA

De KNVB is lid van de FIFA. Nederlandse bvo's en contractspelers zijn daarom via een zogenaamde getrapte lidmaatschap gebonden aan de regelgeving van de FIFA. Op grond van de statuten van de FIFA is de KNVB gehouden de statuten, reglementen, richtlijnen en besluiten van de organen van de FIFA na te komen. Ditzelfde geldt voor de beslissingen van het Court of Arbitration for Sport (CAS), waarover hierna meer.⁸

Regulations for the Status and Transfer of Players

De reglementen van de FIFA zijn, voor zover hier van belang, vastgelegd in de *Regulations for the Status and Transfer of Players* (de Regulations). De Regulations bepalen onder meer dat er (slechts) twee periodes zijn in een jaar waarbinnen contractspelers kunnen worden overgeschreven naar een andere bvo.⁹ Deze *transfer windows* bevinden zich in de zomer (12

weken) en de winter (4 weken). Daarnaast bepalen de Regulations dat een contractspeler, in geval van een internationale overschrijving, slechts kan worden geregistreerd bij een nationale bond indien de nationale bond van de competitie waarin de contractspeler voorheen uitkwam een *International Transfer Certificate* heeft afgegeven. Ten aanzien van de rechtsmacht stellen de Regulations onder meer dat de Dispute Resolution Chamber van de FIFA (DRC) bevoegd is om kennis te nemen van arbeidsgeschillen die een 'internationale dimensie' hebben (tenzij deze bevoegdheid op nationaal niveau is toegekend aan een onafhankelijke arbitragecommissie), van geschillen ten aanzien van de contractstabiliteit en van geschillen met betrekking tot de opleidings- en solidariteitsvergoeding. Hoger beroep in deze zaken dient te worden ingesteld bij het CAS. Hoofdstuk IV van de Regulations ziet op de *Maintenance of Contractual Stability between Professionals and Clubs* (contractstabiliteit). De bepalingen in dit hoofdstuk trachten een balans te creëren tussen de belangen van contractspelers en bvo's en zijn van belang voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst tussen een bvo en een contractspeler. Uitgangspunt is dat de arbeidsovereenkomst niet eenzijdig kan worden opgezegd tijdens een seizoen. De arbeidsovereenkomst kan tussentijds – in beginsel – alleen met wederzijds goedvinden worden beëindigd, tenzij er sprake is van een *just cause*.¹⁰ Een contractspeler, die gedurende een seizoen in minder dan 10% van de officiële wedstrijden van de bvo heeft gespeeld, kan aanspraak maken op een *sporting just cause*. Indien een dergelijke aanspraak wordt gehonoreerd (door de KNVB of de FIFA) kan de contractspeler de arbeidsovereenkomst met zijn huidige bvo binnen 15 dagen na de laatste wedstrijd van het seizoen opzeggen.

Protective period

Verder is het zo dat een contractspeler van wie de zogenaamde *protective period* is verstreken de arbeidsovereenkomst met zijn huidige bvo binnen 15 dagen na de laatste wedstrijd van het seizoen kan opzeggen en voor een buitenlandse bvo kan gaan spelen. De protective period is voor spelers jonger dan 28 jaar een periode van drie seizoenen (of drie jaar) vanaf het begin van de arbeidsovereenkomst. Voor spelers van 28 jaar of ouder is dit een periode van twee seizoenen (dan wel twee jaar). Indien een

6. S.F.H. Jellinghaus, 'Het opleidings- en solidariteitssysteem van de FIFA: de stand van zaken', *ArA* 2005-2, p. 9.

7. Arbitragecommissie KNVB 23 januari 2008 (*AZ/Heerenveen N.V.*) (n.n.g.). Voor meer informatie over de zaak *Alvès* verwijst ik naar mijn column 'Circus Alvès – een korte terugblik' van 4 februari 2008 op <http://www.voetbalzone.nl>.

8. Het CAS is een onafhankelijk tribunaal voor het beslechten van geschillen op het gebied van sport. Het is in 1984 opgericht en heeft zijn zetel in Lausanne. Het CAS telt ongeveer 150 rechters uit 55 landen.

9. Dit geldt niet voor spelers van wie de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd is verstreken. Deze spelers kunnen op elk willekeurig moment bij een bvo worden geregistreerd.

10. 'Tussentijds' betekent hier gedurende de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Een daadwerkelijke overstap (transfer) naar een andere bvo kan echter, ook dan, alleen gedurende de *transfer windows* plaatsvinden. Het einde van de arbeidsovereenkomst en de transfer zullen daarom meestal samenvallen.

arbeidsovereenkomst wordt opgezegd na de protective period, zonder dat de opzegtermijn van 15 dagen in acht wordt genomen, kunnen aan de contractspeler die heeft opgezegd disciplinaire maatregelen worden opgelegd. Aan een speler die contractbreuk pleegt gedurende de protective period kunnen sportieve sancties worden opgelegd. Ditzelfde geldt voor een bvo die een contractspeler hiertoe beweegt. Deze sancties kunnen zeer stevig zijn, zo blijkt onder meer uit de zaak tussen de Franse contractspeler Philippe Mexès, de Franse bvo AJ Auxerre en de Italiaanse bvo AS Roma. In de zomer van 2004 verhuisde Mexès van AJ AUXERRE naar AS Roma, terwijl hij nog een arbeidsovereenkomst had bij Auxerre. De DRC legde AS Roma initieel een transferverbod op voor de duur van één jaar. Bovendien diende AS Roma alsnog een transfervergoeding te betalen aan AJ AUXERRE. Het transferverbod werd in hoger beroep door het CAS teruggedraaid. Mexès werd voor zes weken geschorst. Een partij die overgaat tot tussentijdse beëindiging van de arbeidsovereenkomst is in principe altijd vergoedingsplichtig. Dat kan zelfs zo zijn als de arbeidsovereenkomst wordt beëindigd, omdat er sprake is van een sporting just cause.¹¹ De hoogte van deze vergoedingsplicht zal logischerwijs echter variëren. Het voorgaande is bepaald in art. 17 van de Regulations. De Regulations kennen ook bepalingen ten aanzien van opleidings- en solidariteitsvergoedingen. Art. 20 van de Regulations bepaalt dat een opleidingsvergoeding dient te worden betaald aan alle voetbalorganisaties die een contractspeler hebben opgeleid van zijn 12de tot zijn 23ste jaar op het moment dat zo'n speler (i) voor het eerst de status van contractspeler krijgt (dat wil zeggen bij het tekenen van het eerste professionele contract), en (ii) bij elke transfer die de contractspeler maakt tot en met het seizoen waarin hij 23 jaar is geworden.¹² Daarnaast bestaat de verplichting indien een contractspeler voor het einde van de arbeidsovereenkomst een transfer maakt, een solidariteitsvergoeding te betalen aan alle voetbalorganisaties die de contractspeler tussen zijn 12de tot zijn 23ste jaar hebben opgeleid (5% van de transfervergoeding wordt verdeeld over deze voetbalorganisaties).

11. Dit geldt zowel voor opzegging door een contractspeler als voor ontbinding op verzoek van een contractspeler of een bvo.

12. In dit verband heeft de FIFA een methode opgezet om de opleidingsvergoeding te berekenen waarbij clubs in vier categorieën worden verdeeld aan de hand van de kwaliteit van hun jeugdopleiding.

Beëindiging van de arbeidsovereenkomst

Rechtspraak Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

Op Europees niveau heeft met name de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG (HvJ EG) de rechtspositie van sporters binnen de Europese Gemeenschap in belangrijke mate beïnvloed.¹³ Directe aanleiding hiervoor is het feit dat sport, zeker sport die op professionele wijze wordt uitgeoefend, kan worden gezien als een economische activiteit. In het arrest *Walrave/Koch*¹⁴ heeft het HvJ EG overwogen dat sportbeoefening (slechts) onder het gemeenschapsrecht valt voor zover zij een economische activiteit vormt in de zin van art. 2 van het EG-Verdrag. In het arrest *Donà/Mantero*¹⁵ heeft het HvJ EG dit herhaald en gesteld dat dit het geval is met de activiteit van contractspelers, omdat zij een werkzaamheid in loondienst uitoefenen.¹⁶ Een van de belangrijkste uitspraken die het HvJ EG heeft gedaan is onmiskenbaar het *Bosman*-arrest.¹⁷ Dit arrest heeft er onder meer toe geleid dat het toenmalige transfersysteem – waaronder bvo's ook na het einde van de arbeidsovereenkomst met contractspelers gerechtigd waren om een transfervergoeding te bedingen – werd afgeschaft. In reactie op het *Bosman*-arrest heeft de FIFA in overleg met de Europese Commissie een nieuw transfersysteem ingevoerd dat thans, na enige wijzigingen, is vastgelegd in de Regulations.¹⁸

Post-Bosman

Sinds het *Bosman*-arrest trachten bvo's, daarin gesteund door de KNVB regelgeving en de Regulations, met contractspelers doorgaans meerjarige arbeidsovereenkomsten aan te gaan voor bepaalde tijd, zonder tussentijds opzegbeding. Deze arbeidsovereenkomsten kunnen tussentijds in beginsel slechts worden beëindigd indien zowel de bvo als de contractspeler daarmee instemt. Een bvo zal doorgaans slechts

13. Het verdient opmerking dat deze positie in de toekomst wellicht ook wordt beïnvloed door beleid van de Europese Commissie. Art. III-282 van de ontwerpgrondwet van de Europese Unie creëert namelijk een rechtsgrond voor stimuleringsmaatregelen op het gebied van sport die voorheen niet bestond.

14. HvJ EG 12 december 1974, NJ 1975, 148.

15. HvJ EG 14 juli 1976, NJ 1977, 139.

16. Opgemerkt dient te worden dat het HvJ EG in het meer recente arrest *Meca-Medina* (HvJ EG 18 juli 2006, NJ 2006, 637) heeft geoordeeld dat bijvoorbeeld regels ten aanzien van doping geen puur sportieve regels zijn en daarom wel onder het gemeenschapsrecht vallen.

17. HvJ EG 15 december 1995, NJ 1996, 637.

18. Opgemerkt zij dat het HvJ EG in het *Lehtonen*-arrest (HvJ EG 13 april 2000, NJ 2000, 543), transfersystemen onder bepaalde voorwaarden heeft toegestaan.

meewerken aan een tussentijdse beëindiging indien zij daarvoor (alsnog) wordt gecompenseerd (de transfervergoeding). Op deze wijze mitigeren bvo's de voor hen negatieve effecten van het *Bosman*-arrest.

Arbitrage

Indien een bvo en een contractspeler niet tot overeenstemming kunnen komen ten aanzien van de tussentijdse beëindiging van de arbeidsovereenkomst – vaak zal de reden hiervoor liggen in het feit dat de contractspeler voor een andere bvo wil uitkomen, maar de huidige bvo niet aan een overgang wil meewerken – bestaat de mogelijkheid om ontbinding te verzoeken op grond van een dringende reden of een verandering van de omstandigheden. Deze mogelijkheid is echter beperkt. Zoals gezegd zijn alle onderlinge geschillen tussen leden van de KNVB onderworpen aan arbitrage bij de arbitragecommissie van de KNVB. De arbitragecommissie hanteert doorgaans strikt het basisbeginsel *pacta sunt servanda*. Dit geldt temeer daar bvo's (steeds meer) door professionele bestuurders worden geleid, terwijl contractspelers (in toenemende mate) bij contractsonderhandelingen worden bijgestaan door professionele adviseurs.¹⁹ Slechts wanneer er sprake is van een substantiële financiële én sportieve verbetering voor de contractspeler of wanneer er sprake is van een verstoorde arbeidsrelatie, zal de arbitragecommissie de arbeidsovereenkomst tussen de contractspeler en de bvo ontbinden.²⁰ Hierbij worden alle omstandigheden van het geval in aanmerking genomen. Uit de jurisprudentie van de arbitragecommissie blijkt dat zij hierbij (ten nadele van een contractspeler) rekening kan houden met het feit een contractspeler bij het tot stand komen van zijn arbeidsovereenkomst op de hoogte was van het feit dat andere bvo's belangstelling voor hem hadden of zouden (kunnen) krijgen en dat in het buitenland hogere salarissen worden betaald. Dit was het geval bij Frank en Ronald de Boer die in juni 1998 om ontbinding van hun arbeidsovereenkomst met AFC Ajax verzochten bij de arbitragecommissie van de KNVB. Zij hadden hun arbeidsovereenkomst in maart 1997 echter verlengd tot 30 juni 2004, terwijl hen ook op dat moment reeds bekend was dat Europese topclubs belangstelling

hadden.²¹ Verder houdt de arbitragecommissie rekening met:

- de vraag of partijen afspraken hebben gemaakt over de (on)mogelijkheid van een tussentijdse beëindiging;
- de lengte van de tussen partijen gesloten arbeids-overeenkomst;
- de tijd die de overeenkomst al heeft voortgeduurd (waarbij de arbitragecommissie reflexwerking toekent aan de protective period);
- de leeftijd van de contractspeler;
- de vraag of de overeenkomst recent is gesloten of verlengd; alsmede
- het tijdstip waarop en met ingang waarvan de ontbinding wordt verlangd.

Voorgaande afwegingen brachten de arbitragecommissie van de KNVB in de zaak *Luis Suárez/FC Groningen* tot de conclusie dat er onvoldoende redenen waren om de arbeidsovereenkomst te ontbinden.²² Dit brengt mee dat, zelfs indien een contractspeler zich financieel én sportief substantieel kan verbeteren, er toch geen sprake hoeft te zijn van zodanige veranderingen van omstandigheden dat de arbeidsovereenkomst, billijkheidshalve, dient te eindigen. Indien de arbitragecommissie van mening is dat er gronden zijn om de arbeidsovereenkomst tussen een bvo en een contractspeler tussentijds te ontbinden, kan zij een transfervergoeding vaststellen. De jurisprudentie van de arbitragecommissie van de KNVB – hoewel casuïstisch – leert dat de arbitragecommissie bij vaststelling van dergelijke transfervergoedingen onder meer rekening kan houden met het huidige en toekomstige salaris van de contractspeler, de nog resterende contractsduur, de tijd dat de contractspeler voor de bvo is uitgekomen, de bijdrage die de bvo heeft geleverd aan de ontwikkeling van de contractspeler, het belang dat de contractspeler voor de bvo heeft, het tijdstip van de ontbinding en de mogelijkheid voor de bvo om tijdig een vervanger voor de contractspeler aan te trekken.

Webster-arrest

Zoals gezegd kan een contractspeler na de voor hem relevante protective period de arbeidsovereenkomst met zijn huidige bvo binnen 15 dagen na de laatste wedstrijd van het seizoen opzeggen en voor een bvo uit een buitenlandse competitie gaan spelen. Voorwaarde is wel dat de contractspeler een vergoeding

19. Arbitragecommissie KNVB 8 augustus 2007 (*Tim Bakens/RKC Waalwijk*) (n.n.g.).

20. Een mogelijke overgang van de Nederlandse Eredivisie naar de Engelse Premier League wordt bijvoorbeeld niet direct als een substantiële sportieve verbetering gezien, zo blijkt uit Arbitragecommissie KNVB 2 februari 2006 (*Georgios Samaras/SC Heerenveen B.V.*) (n.n.g.).

21. Arbitragecommissie KNVB 30 juni 1998, *JAR* 1998/171 (*Frank en Ronald de Boer/AFC Ajax N.V.*).

22. Arbitragecommissie KNVB 8 augustus 2007 (*Suárez/FC Groningen B.V.*) (n.n.g.).

betaalt aan de bvo die hij verlaat.²³ Lange tijd was echter onduidelijk waarop deze vergoeding diende te worden gebaseerd en hoe hoog deze diende te zijn. De bepaling kreeg in april 2007 wereldwijd bekendheid toen Andrew Webster, een contractspeler van het Schotse Heart of Midlothian uit Edinburgh (Hearts), hiervan gebruikmaakte. Webster was in onmin geraakt met de meerderheidsaandeelhouder van Hearts, Vladimir Romanov, en zocht advies bij de Schotse Professional Footballer's Association. Deze adviseerde hem om gebruik te maken van het feit dat zijn protective period was verstreken. Webster volgde dit advies op en tekende vervolgens een arbeidsovereenkomst bij het Engelse Wigan Athletic AFC (Wigan). Webster noch Wigan betaalde echter een vergoeding aan Hearts. Om deze reden startte Hearts een zaak bij de DRC. De DRC oordeelde dat Hearts in zijn recht stond en stelde de vergoeding die Webster en Wigan gezamenlijk aan Hearts dienden te betalen, op £625 000. Dit was aanzienlijk minder dan de £5 000 000 die Hearts had geëist en ook zeker minder dan de transfervergoedingen die doorgaans voor contractspelers op het Britse continent worden betaald. De DRC onderbouwde echter niet hoe zij tot deze vergoeding kwam.

Het hoger beroep

De uitspraak bracht veel beroering. Verenigingen voor contractspelers waren verheugd, daar deze uitspraak de rechtspositie van contractspelers versterkte. De bvo's waren geschokt, omdat de doorgaans aanzienlijke transfervergoedingen een belangrijke bron van inkomsten zijn. De uitspraak van de DRC bracht immers mee dat contractspelers waarvan de protective period was verlopen voortaan voor een zeer lage vergoeding een transfer naar het buitenland zouden kunnen maken. Zowel Webster, Wigan als Hearts ging in beroep tegen de uitspraak van de DRC bij het CAS. Op 30 januari 2008 deed het CAS uitspraak in dit hoger beroep. Het oordeelde dat Webster en Wigan gezamenlijk een bedrag van £150 000 aan Hearts dienden te betalen. Het CAS baseerde deze vergoeding op de restwaarde van de arbeidsovereenkomst.

Gevolgen

Verschillend nationale bonden en bvo's hebben hun bezorgdheid uitgesproken over dit oordeel van het CAS, omdat het te weinig rekening zou houden met de specificiteit van de sport. Tevens werd gesteld dat naar maatregelen diende te worden gezocht om de

verreikende gevolgen van het oordeel van het CAS te ondervangen. De vraag is echter of de soep werkelijk zo heet wordt gegeten als deze wordt opgediend. Het is duidelijk dat (de uitleg die het CAS heeft gegeven aan) art. 17 van de Regulations grote invloed zal hebben op de arbeidsovereenkomsten tussen bvo's en contractspelers en de mogelijkheid om deze te beëindigen. Art. 17 biedt echter zelf ook een oplossing om te voorkomen dat contractspelers na twee of drie jaar voor de restwaarde van de arbeidsovereenkomst 'de deur uitlopen'. Allereerst bepaalt art. 17 dat de protective period opnieuw begint te lopen op het moment dat een arbeidsovereenkomst wordt verlengd. Ten tweede stelt art. 17 dat partijen afspraken kunnen maken over de vergoeding. Contractspelers en bvo's kunnen bijvoorbeeld een gelimiteerde transfervergoeding opnemen in de arbeidsovereenkomst. De arbitragecommissie van de KNVB heeft met betrekking tot dergelijke bepalingen meerdere malen te kennen gegeven dat deze partijen binden. De gelimiteerde transfervergoeding is daarom naar mijn mening een uitkomst voor zowel bvo's als contractspelers. Het voorkomt niet alleen discussies over de hoogte van de transfervergoeding, maar ook dat contractspelers na afloop van de protective period tegen een zeer lage vergoeding de arbeidsovereenkomst kunnen beëindigen. Bvo's en contractspelers hebben bovendien alle vrijheid in de vaststelling van de vergoeding; deze kan bijvoorbeeld worden afgezet tegen de prestaties van de spelers.

Conclusie

De arbeidsovereenkomst van contractspelers is in beginsel dezelfde als die van 'normale' werknemers. De regelgeving van de KNVB en FIFA maakt echter vooral de beëindigingmogelijkheden van deze arbeidsovereenkomst bijzonder. De verschillen zijn een gevolg van het feit dat contractspelers in grotere mate dan 'normale' werknemers een bepaalde waarde vertegenwoordigen voor hun werkgevers. Het op gezette tijden te gelde maken van deze waarde is voor veel bvo's een belangrijke bron van inkomsten. Dit wordt onderkend door de KNVB en de FIFA die hun regelgeving, voor zover Europese rechtsregels dit toelaten, hierop hebben afgestemd. Ondanks het Webster-arrest ben ik niet van mening dat dit op korte termijn radicaal zal veranderen. De positie van professionele voetballers zal voorlopig een vreemde eend in de arbeidsrechtelijke bijt blijven.

23. Art. 17 lid 2 van de Regulations stelt in dit verband dat de bvo waarvoor de contractspeler zal gaan uitkomen '*jointly and severally liable*' is voor betaling van de vergoeding.